

TRANSCEIVER TESAR 7 pro pásmo KV

Milan Rašík, OK2HAP

Tento celotranzistorový transceiver pro sedm amatérských krátkovlnných pásem je řešen způsobem „LINE“, zvlášť přijímač i vysílač se společným VFO pro provoz CW a SSB ve všech pásmech. VFO je přepínáno diodami. Ve vf vysílaci části je signál zpracováván vf kompresorem (obr. 1). U použitého AVC lze zesílení řídit i ručně. V přijímači je telegrafní filtr nf, plynule říditelný. Popisovaný TCVR používám ve spojení s koncovým stupněm o výkonu 300 W (ve společné skřínce se zdrojem). Použité polovodičové součástky jsou (kromě tranzistoru na vstupu a ve směšovači) tuzemské výroby. Ladění je mechanické, stupnice je na otočném válci, pro každé pásmo zvlášť cejchovaná.

Technické údaje

Pásma: 160 m, 80 m, 40 m, 30 m, 20 m,
15 m, 10 m.
Impedance: 75 Ω.
Napájení: 12 V ss.
Citlivost: lepší než 3 μV.
Mf kmitočet: 8450 kHz.
Síka pásmu: 2,4 kHz.
Nf výkon přijímače: 2 W/4 Ω.
Vf výkon: 1 až 2 W ve všech pásmech.
Rozměry: 90 × 330 × 280 mm.
Hmotnost: 4 kg.

Popis celkové mechanické konstrukce

Transceiver je postaven na čtyřech deskách s plošnými spoji. Desky jsou vzájemně spájeny a po obvodu zpevněny měděnými úhelníky 5 × 10 × 1 mm. Úhelníky jsou k deskám s plošnými spoji připevněny šrouby M3. V přední části desek je kolmo k nim přišroubován k úhelníku přední pomocný panel, na němž jsou připevněny ovládací prvky: potenciometr hlasitosti, potenciometr filtru CW, poten-

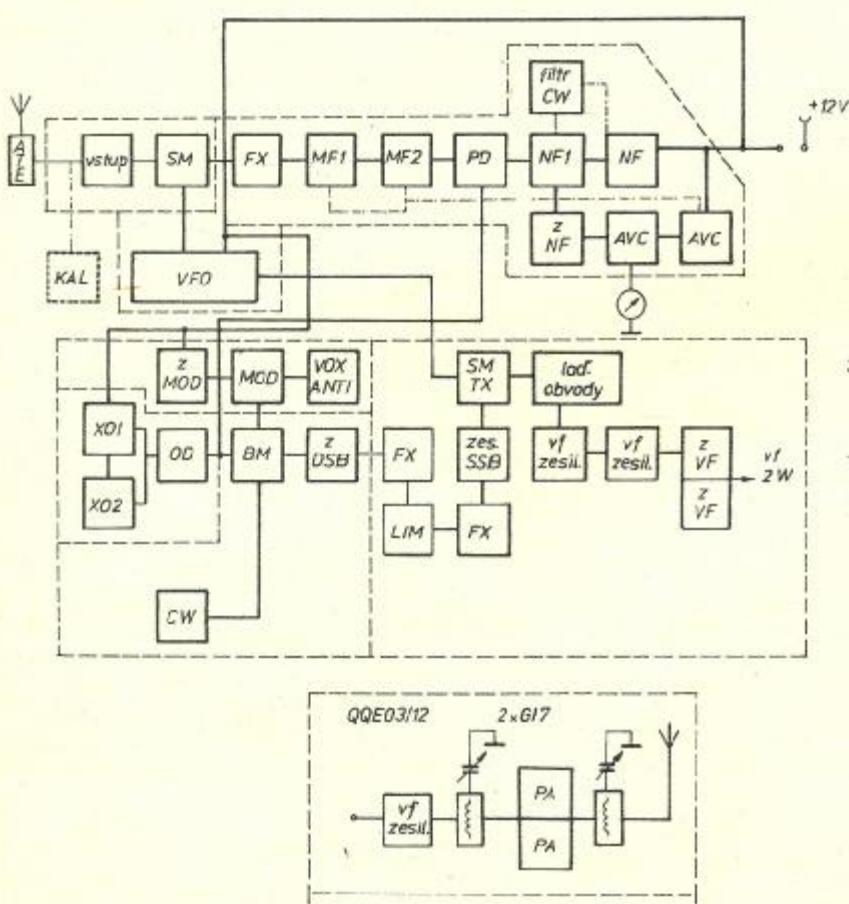
ciometr ručního řízení AVC, přepínač attenuátoru, přepínač potenciometr I VOX, spinač RIT, spinač VOX, i S-metr. Pomocným panelem je také hřidel dolaďovacích kondenzátorů. K tomuto pomocnému panelu jsou kromě řídících a ovládacích prvků připevněny vnitřní panely. Vpravo na čelním je přilepen alkaphrenem ozdobený stupnice a měřidlo S-metru. Dobařským panelem jsou upevněny diody, indikující zvolené pásmo. Panel je přišroubován k zadnímu panelu zevnitř připevněny chladič konzentratoru vysílače a anténní rela. Zadní panel je zadním panelu zapuštěny tory pro klíč, pro přidavný reproduktor a pro sluchátka, pro připojení mikrofonu pro připojení antény (75 Ω), dále je zásuvka nožového konektoru pro připojení koncového stupně se zdrojem. Spodní a horní krytu je zjevně rázku. Panely a kryty jsou z hliníku tloušťky 2 mm.

Mechanické provedení desek s plošnými spoji

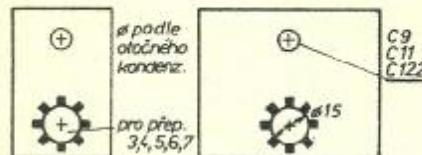
Deska s plošnými spoji přijímače je oboustranně plátovaná a horní měděná fólie je použita jako zemnění. Diry pro vývody součástek jsou zahrubeny vrtákem o Ø 4 až 6 mm aby se vývody součástek nemohly zemnit fólií. Doporučuje se součástek navléci buňku. Na desce jsou umístěny tyto obvody: čtyřkristalový filtr, první a druhý rotační modul, PD, filtr CW a koncový zesilovač.

Oboustranně plátovaná je i druhá deska s plošnými spoji, na niž jsou určeny obvody: vstupní cívky při vstupním zesilovači a směšovači při cívce pro směšovač vysílače, směšovač, tři stupně širokopásmového zesilovače a přepínače cívek pro dolaďovací kondenzátory pro jednotlivé vody. Protože se mi nepodařilo vhodný sedmipolohový otočný přepínač (k přepínání pásem), upravil jsem čtyřpolohový miniaturní přepínač půdušným teplého vzduchu z vysokých vlasů jsem uvolnil lepidlo, držící přepínače. Z vyjmutých rotorů jsem stranil jednu polovinu kontaktů. Ke každé slouží druhá polovina rotoru, kterou přepínají ve všech sedmi polohách.

K přepínání vstupních cívek jsem použil čtyři sekce upraveného nače. Přepínač je připájen za poslední sekce do otvoru o Ø 10 mm, který je v první přepážce z kupky oddělující vstupní cívky od tranzistoru. Těsně nad přepínačem je v případě dolaďovacího kondenzátoru, je řešena i druhá přepážka, s tím ro-

že jsou z přepínače použity pouze dva segmenty (pro kolektorový obvod T1). Ve třetí přepážce jsou opět čtyři segmenty přepínače (k přepínání laděných obvodů a vazebních vinutí směšovače vysílače) a dolaďovací kondenzátor. Rozměry přepážek jsou na obr. 2. Původní první část přepínače spolu se čtyřmi upravenými segmenty jsem vestavěl do předního pomocného panelu. První dva segmenty tohoto přepínače přepínají VFO, druhé dva ovládají svítivé diody, označující pásmo na stupnici. Na krátkou hřídel tohoto přepínače je připojen prodlužovací hřídel, který vede přes všechny rotory přepínačů

Obr. 2. Přepážky, jimiž prochází přepínač vstupních cívek (vyrobeny z dvoustranné plátované desky pro plošné spoje)

v přepážkách. Hřídel je z mosazi o \varnothing 3 mm délky asi 12 cm. Dolaďovací kondenzátory jsou na společném hřideli, vyvedeném přes střední panel na knoflík VSTUP.

K umístění cívek na druhé desce s plošnými spoji: původně byly všechny cívky umístěny na přepážkách vedle přepínačů a dolaďovacích kondenzátorů, aby přivedly k přepínačům byly co nejkratší. Dolaďování obvodů bylo však komplikované pro nedostatek místa – proto jsem cívky umístil na základní desku a vyneschal jsem dolaďovací trimry 30 pF, takže v konečné verzi se obvody dolaďují jen jádry v cívkách.

Třetí deska s plošnými spoji, deska budiče, je též z oboustranně plátovaného kuprextitu, jehož jedna strana se používá jako zemnická plocha. Na desce jsou umístěny tyto obvody: vf omezovač s krystalovou bránou a čtyřkrystalovým filtrem, obvod indikace omezování, modulátor, balanční modulátor, generátor telegrafního signálu, zesilovač VOX s relé LUN, dva generátory nosné (USB, LSB). Kryty krytalů jsou uzemněny.

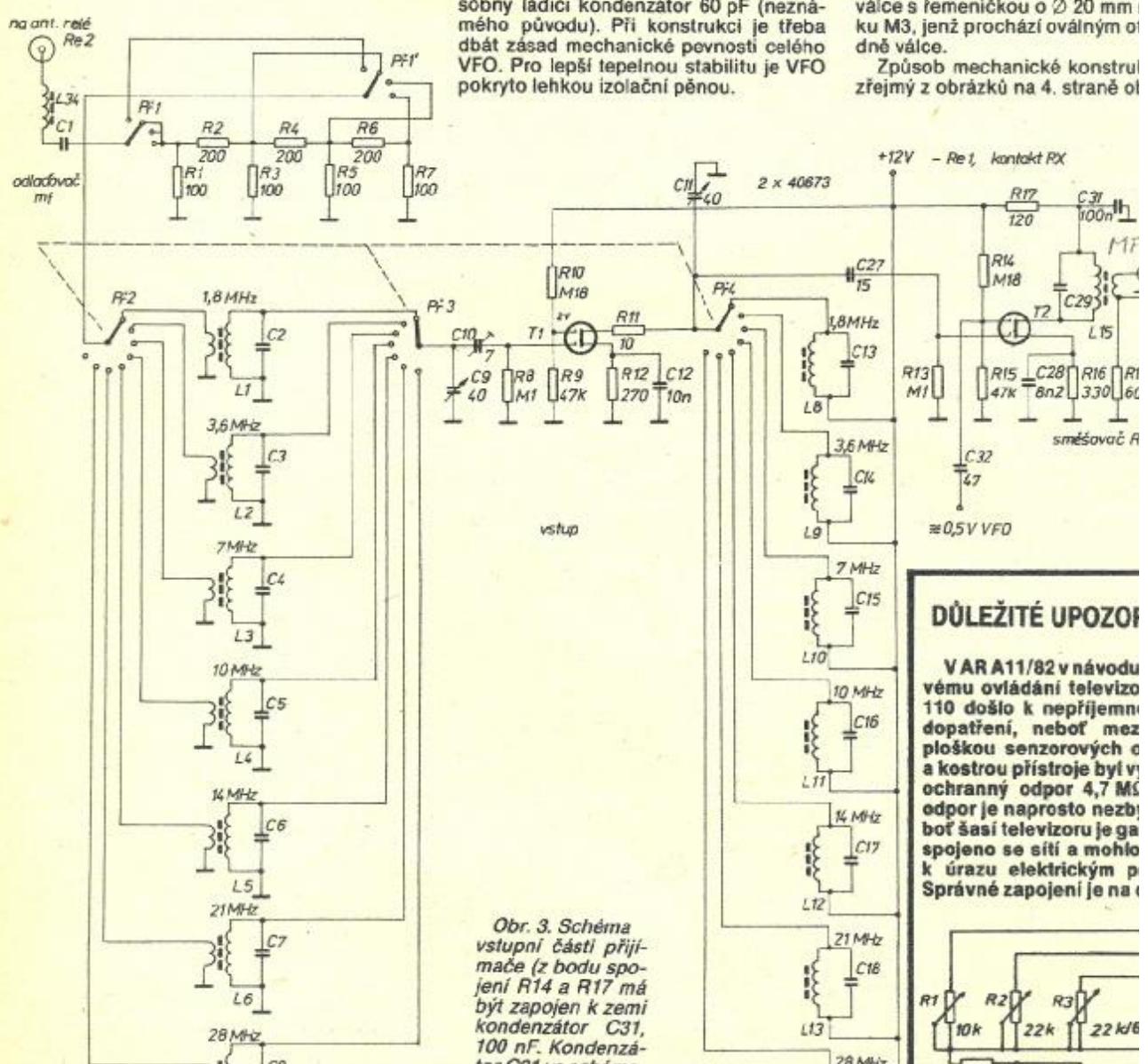
Poslední deska s plošnými spoji, VFO, je z jednostranně plátovaného kuprextitu tloušťky 2 mm (pro větší mechanickou odolnost). Na desce je připevněn šestinásobný ladící kondenzátor 60 pF (neznámého původu). Při konstrukci je třeba dbát zásad mechanické pevnosti celého VFO. Pro lepší tepelnou stabilitu je VFO pokryto lehkou izolační pěnou.

Válec, na němž jsou stupnice matérských pásem, je stočen z l papíru, na němž jsou vyznačeny Dno válce je z kuprextitu, má Výška válce je 45 mm. Horní válce je z měděného drátu o S dnem válce je spojena vz stejněho drátu. Válec je při k řemeničce o \varnothing 20 mm šroub a nasazen na čep. Přes tužku jsou položeny dva závity ocelové jehož konce vedou přes dvě střepy na dvě řemenice o \varnothing 28 mm s drážkou pro lanko). Obě řemenice jsou připájeny na společnou hřideli kondenzátoru. Na jedné o \varnothing 28 mm je konec lanka na druhé je konec lanka připevnený malou pružinku. Celý systém je převodem 1 : 20, který je učleněn na přední panelu. Stupnice je zárovkami 12 V, umístěnými uvnitř.

Vedle převodu stupnice je regulační potenciometr s plošnými spoji, jenž je staršího přijímače.

Převod je samozřejmě možný, záleží na šikovnosti a výbavě struktéra. Stupnice se seřizuje na válcu s řemeničkou o \varnothing 20 mm ku M3, jenž prochází oválným otvorem válcu.

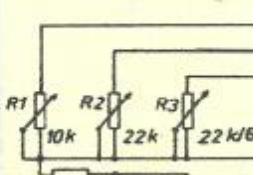
Způsob mechanické konstrukce je zřejmý z obrázků na 4. straně o

Obr. 3. Schéma vstupní části přijímače (z bodu spojení R14 a R17 má být zapojen k zemi kondenzátor C31, 100 nF. Kondenzátor C32 je vložen mezi R13 a R15).

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

VAR A11/82 v návodu věmu ovládání televize 110 došlo k nepřijemnému dopáření, neboť mezi ploškou senzorových čidel a kostrou přístroje byl vložen ochranný odpor 4,7 M Ω . Odpor je naprostě nezbytný, neboť šasi televizoru je groudového spojeno se sítí a mohlo by dojít k úrazu elektrickým proudem. Správné zapojení je na obrázku 4.

Popis elektrické

Přijímací část TC

Signál z antény vede přes nektor a anténní relé (umístěn panelu) na cívku L34 a C1 odla zifrekvence, dále na přepínač (Př1) a odpory R1 až R7 atenční jsou umístěny na přepínač (cnuátoru vede signál přes přepínač Př2 cívek anténního děleného obvodu L1 na př.). Vstupní cívky se dodadují kon. C9. Z přepínače Př3 jde signál kondenzátor C10 na G1 vstu zistoru. Kapacitu kondenzát stavíme plesně, až bude c v chodu. Má být tak malá, a křížová modulace. Nastavují při zařazeném pásmu 21 MHz anténě a bez zařazeného a vzorku TCVR byla 5 pF). Po tranzistor T1 v některém pásmu kmitání, doporučují zařadit laděný obvod a Př3 odporník (ne ve schématu) – při určování je doporučují na jeho místo pot trimr asi 4,7 kΩ a po nastavení podmínek trimr změřit a nahodit.

Z kolektoru tranzistoru T1 přes R11 na přepínač Př4 k obvodům. Obvody jsou dola denzátorem C11. Z odporu R1 signál přes kondenzátor C2 zistoru T2 směšovače přijíma tranzistoru T2 je přiveden který by neměl být větší než 1 směrné napětí na G2 obou 2 V. V kolektoru tranzistoru obvod s L15, naladený na kr frekvence 8450 kHz. Z vaze L15 vede signál stiněný ka SSB 8450 kHz. Na vstupu je jsou zařazeny R18 a R20 (R18 Odpory se nastavují při uvád do provozu, jejich velikost je tým typem filtru SSB. Podo vují kondenzátory C33 a C34 trub SSBB se přivádí přes kon na bázi tranzistoru T3 pro mf zesilovače (obr. 4). Zladě v kolektoru s L16, který je r kmitočet 8450 kHz, se odebí zebního vinutí přes kondenzátor bázi tranzistoru T5 druh mf zesilovače. Kapacita C40 se volí tak, aby se jedná vzhledem nežádoucím způs obaly, v prototypu byla 5 ho obvodu s L17, který je na 8450 kHz, se přivádí signál vinutí přes kondenzátor C4 zistoru T7, který spolu s tra tvoří produktodetektor. Na bázi T8 se přivádí vf signál z oscilátoru nosné z kolektoru T12 nebo T13. Vf napětí je Trimr R35 nastavíme na Volbou kapacity kondenzátoru tranzistoru T8 nastavení výšek v nf signálu. Z ko signál přes tlumivku T16 pře C49 na bázi tranzistoru T9. Část nf signálu se odebírá: odpor R43 a kondenzátor vstupu filtru CW (IO1), který 1300 Hz. Pracovní bod opera vače IO1 (těsně před nasaz se nastaví volbou odporu R trimr 0,5 MΩ). Signál z filtru

